

Térey János
FÉRFIAK BÉKÜLNEK

Finom vagy rusztikus alkudozások,
Zászló- és fogolycserék
Elképesztő izgalma:
Olyan jó tisztázni... mit is?
A lelkiélet a fő: békülni katartikusan.

Föld, vagyon és nő, szinte mindegy.
Felöklelik, apróra darálják, letarolják,
Sóval hintik föl egymást,
És aztán békülnek.
Minek és mire föl?

Az ember nemritkán gyámoltalan,
Mint a viharbeli lepke;
Ám lélekben, halálkomolyan,
Új galaxisokba tör.
Lazulásképpen békül.

Persze, szívem, a nők is vívnak ilyen
Horderejű háborúkat. Még szép!
De nem gondolod, hogy csatájuk nem veszi
Ennyire igénybe a kívülállót? És a teret.

Heléna, a casus belli? Kifakulva, de átvészelte.

Ugyanis mindig a ház, a mező szenved el,
Mindig az anyák és feleségek sínylik meg
Azt, ami két ilyen
Csatabárdlerakós nullapont között
Történik a férfiakkal.